

โครงการวิจัย
พัฒนาตัวชี้วัด
และวัดระดับ
สันติภาพ
ในสังคมไทย พ.ศ.2563

ดร.ชลัท ประเทืองรัตนนา
ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

พัฒนาตัวชี้วัดและวัดระดับสัมติภาพ

ในสังคมไทย

รายชื่อนักวิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย: ดร.ชลัท ประเทืองรัตนา สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

นักวิจัย : ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

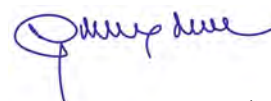
ผู้ช่วยนักวิจัย

พัชรา เสริมตระกูล สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

คำนำ

สถาบันพระปกเกล้า ในฐานะสถาบันทางวิชาการภายใต้การกำกับของประธานรัฐสภา ตระหนักถึงความสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดมั่นในสันติวิธีและธรรมาภิบาล งานวิจัยเล่มนี้ ดำเนินการวิจัยโดย ดร.ชลัท ประเทืองรัตนา และ ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว ซึ่งผู้อ่านจะได้ทราบถึงการสำรวจองค์ความรู้เกี่ยวกับดัชนีและตัวชี้วัด ด้านสันติภาพในบริบทสากล รวมถึงฐานคิดที่อยู่เบื้องหลังของการใช้ตัวชี้วัดดังกล่าว นอกจากนี้ผู้อ่าน จะได้ทราบถึงสถานการณ์และอนุภูมิของสังคมไทยในด้านสันติภาพ โดยมีตัวชี้วัดที่สร้างขึ้นมาให้ สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย นักวิจัยได้พัฒนาตัวชี้วัดด้านหลัก 4 ด้านและ ตัวชี้วัดย่อย 28 ตัวชี้วัดและได้วัดระดับสันติภาพในสังคมไทยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งได้ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะใน การดำเนินโครงการวิจัยในปีต่อไป เพื่อประโยชน์ต่อสังคมในการเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) ใช้เฝ้าระวังความขัดแย้งรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไป

สถาบันพระปกเกล้าขอขอบคุณ นักวิจัยทั้ง 2 ท่านที่ได้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ และผู้ที่มีส่วน ร่วมทุกท่านที่ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลจาก งานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ผู้สนใจทั่วไป และเกิดการขับเคลื่อนให้สังคมไทยเกิดความสันติ สุขได้อย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรมต่อไป

ศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย
เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

รายงานวิจัยเรื่อง พัฒนาตัวชี้วัดและวัดระดับสันติภาพในสังคมไทย เรียกชื่อภาษาอังกฤษ เพื่อให้เข้าใจง่ายว่า Thai Peace Index-TPI มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. พัฒนาดัชนีและตัวชี้วัดด้านสันติภาพที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย 2. วัดระดับสันติภาพในสังคมไทยเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น และ 3. นำผลของงานวิจัยมาแลกเปลี่ยนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อทำให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านสันติภาพ จากการสำรวจองค์ความรู้เกี่ยวกับดัชนีและตัวชี้วัดด้านสันติภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้ทราบว่า นิยามสันติภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลตั้งอยู่บนหลักการของการไม่มีสันติภาพเชิงลบและมีสันติภาพเชิงบวก กล่าวคือไม่มีความรุนแรงทางกายภาพที่ปรากฏอย่างชัดเจน มีระบบ กลไกที่ทำให้สังคมมีความสงบสุข และมีสันติภาพอย่างยั่งยืน นอกจากความหมายสันติภาพดังกล่าวแล้ว การศึกษาสันติภาพในมิติภายใน คือ การเข้าใจตนเองมีความสำคัญ และการทำให้จิตใจของตนเองมีเมตตา กรุณา การเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ จากนิยามสันติภาพของสากลดังกล่าวนำมาสู่การประยุกต์แนวคิดให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย และพัฒนาเกณฑ์ของตัวชี้วัดด้านสันติภาพให้เหมาะสม เพื่อวัดระดับสันติภาพในสังคมไทย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการดำเนินในระยะเวลาที่ 2 ปี พ.ศ.2563 (เก็บข้อมูลปี 2562) ซึ่งที่ผ่านมาได้ดำเนินการจัดทำในระยะที่ 1 ปีพ.ศ.2561 (เก็บข้อมูลปี 2560) มาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว รายงานวิจัยในปี นี้ มีการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับดัชนีชี้วัดด้านสันติภาพ ทั้งเอกสารภาษาไทยและต่างประเทศ มีการรับฟังความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีการกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดให้มีความชัดเจน รัดกุม และวัดระดับได้ จนนำไปสู่การปรับปรุงเพิ่มเติมเหมือนงานวิจัยในระยะที่ 1 คือ การไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน และมีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม

รายงานวิจัยนี้มีการจัดทำตัวชี้วัดทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด การนำเสนอข้อมูลขึ้นอยู่กับข้อมูลที่มีที่ได้จัดเก็บอยู่แล้วว่ามีข้อมูลถึงระดับจังหวัดหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลไม่สามารถระบุลงระดับจังหวัดจะนำเสนอข้อมูลในระดับประเทศ การจัดทำดัชนีในระดับประเทศกับระดับจังหวัดจะมีความแตกต่างกัน แนวทางในการจัดทำดัชนีระดับประเทศ ได้ยึดแนวทางของ OECD (2008) และ Ebert and Welsh (2004) ที่เสนอว่า การสร้างดัชนีนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของดัชนีแต่ละว่ามีความหมายอย่างไร ทั้งนี้การนำข้อมูลทั้งหมดมารวมกันแล้วคำนวณค่าดัชนีในภาพรวมไม่ใช่แนวทางที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (Adding up apples and oranges) โดยเฉพาะกรณีที่ดัชนีรวมเกิดการผลรวมของดัชนีย่อยซึ่งมีที่มาต่างกัน ในการศึกษาครั้งนี้ จะใช้แนวทางตามที่ OECD (2008)

และ Ebert and Welsh (2004) โดยแบ่งเป็น 3 แนวทางด้วยกัน แนวทางที่ 1 การปรับค่าข้อมูลให้สามารถแบ่งระดับได้ แนวทางที่ 2 การจัดกลุ่มของข้อมูลด้วยเครื่องมือทางสถิติที่เหมาะสม แนวทางที่ 3 คำนวณดัชนีด้วยการปรับข้อมูลให้เป็นค่ากลาง สำหรับข้อมูลพหุติภูมิจะใช้การปรับ (Principalค่าข้อมูลเพื่อให้ไม่มีหน่วย (Unit-Free) โดยการใช้ค่า Z-Score รวมถึงปรับข้อมูลให้เป็นค่ากลาง (Normalization) จากนั้นจัดกลุ่มของข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ Component Analysis: PCA) สำหรับแนวทางในการจัดทำดัชนีในระดับจังหวัด เนื่องจากข้อมูลระดับจังหวัดที่จะไม่มีความต่อเนื่อง เปรียบเสมือนภาพต่อที่ไม่สมบูรณ์ การนำข้อมูลที่ไม่ต่อเนื่องมากำหนดช่วงคะแนนจะทำให้ผลที่ได้มีความคลาดเคลื่อน ด้วยเหตุนี้ ก่อนการทำดัชนี จึงต้องมีการประมาณค่าการกระจายตัวใหม่ (Probability Density Function: PDF) โดยใช้ข้อมูลระดับจังหวัดมาเป็นฐานในการประมาณค่าเพื่อให้ได้ภาพการกระจายตัวที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำค่าที่ได้จากการประมาณการกระจายตัวดังกล่าวมากำหนดเกณฑ์ในการเลือกระดับคะแนนของดัชนี โดยวิธีการประมาณค่าที่จะใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ Singh-Maddala Distribution คงคุณสมบัติของตัวแปรสุ่ม จากนั้นผลที่ได้มาสร้างเป็นดัชนีประกอบ (Composite Index) ในแต่ละด้านให้ครบทั้ง 4 ด้าน

แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ มีทั้งข้อมูลสถิติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้จัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง และข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นทั่วประเทศจัดเก็บข้อมูลโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ข้อมูลในด้านของความรู้ทางกายภาพและการยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน จะเป็นข้อมูลจากการสำรวจเป็นส่วนใหญ่ ส่วนข้อมูลด้านความปลอดภัยและมั่นคงในสังคมและข้อมูลด้านความเหลื่อมล้ำในสังคมและการกระจายตัวของทรัพยากรที่เป็นธรรม จะเป็นข้อมูลจากหน่วยงานเป็นหลัก ข้อมูลที่นำมาใช้มีทั้งข้อมูลที่จัดเก็บในระดับประเทศและระดับจังหวัด ข้อมูลบางตัวชี้วัดสามารถนำเสนอได้ในระดับจังหวัด แต่ข้อมูลบางตัวชี้วัดไม่ได้จัดเก็บจึงนำเสนอข้อมูลในระดับประเทศเท่านั้น รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ 1

รูปที่ 1. แหล่งที่มาของข้อมูล และระดับความละเอียดของข้อมูล

สรุปผลการศึกษา

รายงานวิจัยเรื่องนี้ ยึดกรอบตัวชี้วัดบางส่วนจากสถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ และบางส่วนของงานชิ้นอื่นมาผสมผสานกันให้เข้ากับบริบทของสังคมไทย จะเห็นได้ว่าในส่วนคะแนนสันติภาพของประเทศไทยที่วัดโดย สถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ และสถาบันพระปกเกล้ามีความแตกต่างของคะแนนและอันดับที่ได้ ด้วยเหตุผลที่ว่า

1. คะแนนสันติภาพระดับประเทศของประเทศไทย วัดโดยสถาบันพระปกเกล้า เป็นการวัดในมิติผสมผสานทั้งสันติภาพเชิงลบและสันติภาพเชิงบวก ในขณะที่ รายงานของสถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพแยกในการวัดสันติภาพของโลกเป็น 2 ส่วนคือรายงานสันติภาพเชิงลบ 1 ฉบับ รายงานสันติภาพเชิงบวก 1 ฉบับ กล่าวคือแยกในการวัดจากกันระหว่างสันติภาพใน 2 ความหมาย
2. องค์ประกอบและจำนวนตัวชี้วัดหลักมีความแตกต่างกัน การวัดสันติภาพระดับประเทศของประเทศไทย วัดโดยสถาบันพระปกเกล้า มีตัวชี้วัดหลักจำนวน 4 ตัว 1. การไม่มี ความรุนแรงทางกายภาพ 2. ความมั่นคงและปลอดภัยในสังคม 3. การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน 4. มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม ในขณะที่ การวัดสันติภาพเชิงบวกโดยสถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพ มีตัวชี้วัดหลัก 8 ตัว คือ 1. การทำหน้าที่ของรัฐบาลที่ดี 2. การไม่คอร์รัปชั่น 3. การทำธุรกิจที่ดี 4. การกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรมไม่เหลื่อมล้ำ 5. การยอมรับในสิทธิของคนอื่น 6. การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสาร 7. การพัฒนาทุนมนุษย์ 8. ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ตัวชี้วัดย่อยยังมีความแตกต่างกัน
3. แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บข้อมูล การวัดสันติภาพระดับประเทศและจังหวัดของประเทศไทย วัดโดยสถาบันพระปกเกล้า ใช้ข้อมูลรายงานจากหน่วยงานที่เก็บข้อมูลอยู่แล้ว ผสมกับการเก็บข้อมูลที่เป็น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในขณะที่ การวัดสันติภาพเชิงบวก

โดยสถาบันเศรษฐศาสตร์และสันติภาพวัดระดับสันติภาพของแต่ละประเทศ ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานที่จัดเก็บเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจความเห็น แต่ใช้ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปี 2560 กับ 2562 ในงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ระดับดัชนีสันติภาพของประเทศไทยปี พ.ศ. 2560 มีค่าเท่ากับ 3.42 คะแนน ซึ่งมีระดับดัชนีสันติภาพสูงกว่าปี 2562 ที่ได้ระดับดัชนีสันติภาพเท่ากับ 3.36 ในส่วนของระดับดัชนีตัวชี้วัดทั้ง 4 ด้าน ระดับดัชนีสันติภาพ ปี พ.ศ. 2562 ที่มีระดับคะแนนสันติภาพมากกว่าปี พ.ศ. 2560 คือ P1 ไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ ปี พ.ศ. 2562 (3.64) ปี พ.ศ. 2560 (3.60) และ P3 การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน ปี พ.ศ. 2562 (3.38) ปี พ.ศ. 2560 (3.37) สำหรับดัชนีปี 2562 ที่มีระดับคะแนนสันติภาพน้อยกว่าปี พ.ศ. 2560 คือ P2 ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม ปี 2562 (3.06) ปี 2560 (3.24) และ P4 มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม ปี 2562 (3.36) ปี 2560 (3.48) ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 1.

สำหรับดัชนีสันติภาพของสังคมไทยในปี พ.ศ. 2562 ที่มีระดับคะแนนสันติภาพน้อยกว่าปี พ.ศ. 2560 นั่นคือ P2 ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม ปี พ.ศ. 2562 (3.06) น้อยกว่าปี พ.ศ. 2560 (3.24) และ P4 มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม ปี พ.ศ. 2562 (3.36) น้อยกว่า ปี พ.ศ. 2560 (3.48) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1. สรุประดับดัชนีสันติภาพของประเทศไทยเปรียบเทียบระหว่างปี 2560 กับ 2562

ตัวชี้วัด	ปี 2560	ปี 2562	ผลต่อระดับสันติภาพ
P1. ไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ	3.60	3.64	ระดับสันติภาพเพิ่มขึ้น
P2. ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม	3.24	3.06	ระดับสันติภาพลดลง
P3. การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน	3.37	3.38	ระดับสันติภาพเพิ่มขึ้น
P4. มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม	3.48	3.36	ระดับสันติภาพลดลง
ภาพรวม	3.42	3.36	ระดับสันติภาพลดลง

จากตัวชี้วัดทั้ง 4 ด้าน กล่าวโดยสรุป ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมากที่สุดและน้อยที่สุดคือ

P1.ตัวชี้วัดด้านไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมาก มีระดับสันติภาพดีในเชิงเปรียบเทียบคือ P1.3 มุมมองต่อระดับความรุนแรงในครอบครัว (4.75) และจำนวนของผู้เสียชีวิตจากความขัดแย้งภายในประเทศ (ต่อสู้ภายในประเทศ) (3.84) ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อย มีระดับสันติภาพไม่ดีในเชิงเปรียบเทียบคือ P1.1 มุมมองต่อระดับความรุนแรงในประเทศ (2.67)

P2. ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมาก มีระดับสันติภาพดีในเชิงเปรียบเทียบคือ P2.1 จำนวนของการฆาตกรรม P2.4 (3.86) และจำนวนคดีเพศและทำร้ายร่างกาย (3.61) ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อย มีระดับสันติภาพไม่ดีในเชิงเปรียบเทียบคือ ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อย มีระดับสันติภาพไม่ดีในเชิงเปรียบเทียบ คือ P2.2 จำนวนของประชากรในเรือนจำ (1.0) และ P2.5 มุมมองต่อความรู้สึกปลอดภัย/ความหวาดกลัว (2.96)

P3.ด้านที่ 3 การยอมรับความแตกต่างหลากหลาย/การไม่ถูกเลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมาก มีระดับสันติภาพดีในเชิงเปรียบเทียบ คือ P3.7 จำนวนกรณีที่มีการสังหาร การลักพา ทำให้สูญหาย การกักตัวและทรมานนักข่าวและนักสิทธิมนุษยชน (5.0) และ P3.6 จำนวนเหยื่อจากการค้ามนุษย์ (ต่อหนึ่งแสนคน) (4.3) ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อย มีระดับสันติภาพไม่ดีในเชิงเปรียบเทียบ คือ P3.1 มุมมองต่อการยอมรับให้บุคคลที่มีลักษณะแตกต่างจากคนทั่วไป มีบทบาททางสังคมและการเมือง (1.96) P3.3 มุมมองต่อเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมือง (2.73)

P4.ตัวชี้วัดด้านความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนน้อย มีระดับสันติภาพไม่ดีในเชิงเปรียบเทียบ คือ P4.1 มุมมองต่อความเหลื่อมล้ำในสังคม (2.1) P4.2 ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ (2.67) ตัวชี้วัดที่ได้คะแนนมาก มีระดับสันติภาพดีในเชิงเปรียบเทียบ คือ P4.7 การเข้าถึงหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (4.88) P4.4 ช่องว่างความยากจน (4.51)

สรุปการคำนวณระดับสันติภาพในภาพรวมระดับจังหวัด

ในภาพรวมการคำนวณระดับสันติภาพในภาพรวมระดับจังหวัด ใช้ข้อมูลดัชนีย่อยทั้งหมด ที่ครอบคลุมดัชนีและตัวชี้วัดสันติภาพในสังคมไทยทั้ง 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ด้าน P1 ไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ ด้าน P2 ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม ด้าน P3 การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/ การเคารพสิทธิมนุษยชน และด้าน P4 มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม สามารถแบ่งกลุ่มจังหวัดตามระดับสันติภาพได้เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ 1. กลุ่มสีแดงเข้มคือระดับดัชนีสันติภาพมีค่าต่ำที่สุด 2. กลุ่มส้มคือระดับดัชนีสันติภาพมีค่าต่ำ 3. กลุ่มสีเหลืองคือระดับดัชนีสันติภาพปานกลาง 4. กลุ่มสีเขียวอ่อนคือระดับดัชนีสันติภาพมีค่าสูงและ 5. กลุ่มสีเขียวแก่คือระดับดัชนีสันติภาพมีค่าสูงสุด รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในรูปที่ 2

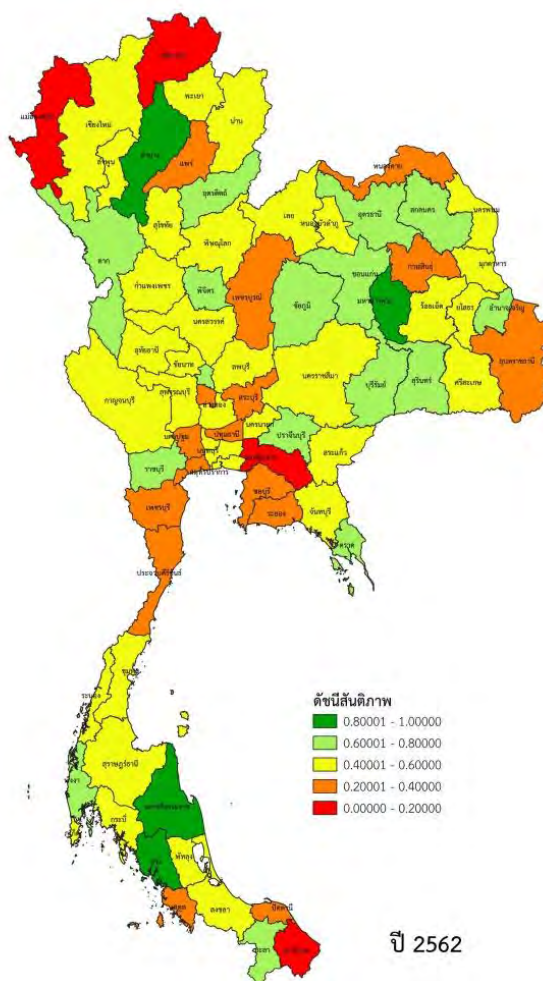
เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มสันติภาพในสังคมไทยระหว่าง พ.ศ. 2560 กับ 2562 รายจังหวัด ทั้ง 77 จังหวัด พบว่า จังหวัดที่อยู่ในกลุ่มระดับสันติภาพสูงที่สุดได้แก่ 1. มหาสารคาม 2. ตรัง 3. ลำปาง 4. นครศรีธรรมราช เมื่อดูระดับภูมิภาคจะเห็นว่าพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ

ระเบียบเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) จะมีระดับสันติภาพปานกลางถึงต่ำ รายละเอียดตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.

ตารางที่ 2. ภาพรวมระดับสันติภาพรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2562

ระดับสี	ระดับสันติภาพ	จังหวัด
เขียวเข้ม	สันติภาพมีค่าสูงสุด	มหาสารคาม ตรัง ลำปาง นครศรีธรรมราช
เขียวอ่อน	สันติภาพมีค่าสูง	ชัยภูมิ พังงา ปราจีนบุรี ตราด ยะลา อุตรธานี พิจิตร สุรินทร์ อำนาจเจริญ บึงกาฬ ราชบุรี สิงห์บุรี สกลนคร ตาก ขอนแก่น อุตรดิตถ์ บุรีรัมย์
เหลือง	สันติภาพปานกลาง	พิษณุโลก สุพรรณบุรี ชุมพร ชัยนาท สุโขทัย นนทบุรี กระบี่ ระนอง พระนครศรีอยุธยา พะเยา ยโสธร น่าน สงขลา เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี นครพนม เลย ร้อยเอ็ด ภูเก็ต จันทบุรี นครนายก กำแพงเพชร ศรีสะเกษ กาญจนบุรี ลพบุรี กรุงเทพมหานคร อุทัยธานี สมุทรปราการ พัทลุง ลำพูนหนองบัวลำภู สระแก้ว นครราชสีมา มุกดาหาร นครสวรรค์
ส้ม	สันติภาพมีค่าต่ำ	กาฬสินธุ์หนองคาย สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร แพร่ ปัตตานี เพชรบูรณ์ เพชรบุรี ชลบุรี สระบุรี อ่างทอง สตูล ปทุมธานี อุบลราชธานี ระยอง นครปฐม
แดง	สันติภาพมีค่าต่ำสุด	นราธิวาส เชียงราย ฉะเชิงเทรา แม่ฮ่องสอน

รูปที่ 2 ภาพรวมระดับสันติภาพรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2562

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ข้อเสนอแนะที่ 1 การดำเนินการส่งเสริมสันติภาพในระดับพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าระดับสันติภาพของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับปานกลาง และมีทั้งจังหวัดที่ดำเนินการได้ดีขึ้น เท่าเดิม และแย่ลง ก่อให้เกิดความแตกต่างในการแก้ปัญหาในระดับสันติภาพ ดังนั้น การส่งเสริมสันติภาพไม่อาจให้ความสำคัญในภาพรวมได้อย่างเดียว การส่งเสริมสันติภาพในพื้นที่ต้องมีแนวทางที่เหมาะสม โดยพื้นที่ที่สามารถประเมินได้จากตัวชี้วัดย่อยที่มีค่าต่ำ แล้วจึงหาแนวทางร่วมกันที่จะยกระดับคะแนนดัชนี

ข้อเสนอแนะที่ 2 การบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อผลักดันดัชนีสันติภาพของประเทศไทย เนื่องจากดัชนีสันติภาพประกอบด้วย 28 ตัวชี้วัด ที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ซึ่งการประสานความร่วมมือจะส่งผลดี เช่น การร่วมมือกับกระทรวงยุติธรรมในการหาทางแก้ไขช่วยเหลือดัชนีย่อยที่ยังได้คะแนนไม่สูง อีกทั้งการร่วมมือหลายหน่วยงานในการแก้ปัญหาตัวชี้วัดความขัดแย้งทางการเมืองไทย หรือการร่วมมือกับหน่วยงานด้านการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ดังนั้นก่อนประเมิน ดัชนีสันติภาพควรมีการประชุมหรือการวางแผนการบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกหน่วยงานเกิดความร่วมมือในการยกระดับคะแนนดัชนี

ข้อเสนอแนะที่ 3 การบูรณาการข้อมูลร่วมกัน ในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดของหน่วยงานที่มีลักษณะข้อมูลใกล้เคียงกัน ให้เหลือเพียงแค่ข้อมูลชุดเดียวหรือมีหน่วยงานหลักที่จัดเก็บข้อมูล รวมไปถึงการมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลตามกรอบตัวชี้วัดสันติภาพของสังคมไทย เพื่อให้ข้อมูลที่จัดเก็บและคำนวณตัวชี้วัดสามารถสะท้อนความเป็นจริงได้มากที่สุดและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะที่ 4 การเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวกับความหมายและคำนิยามด้านสันติภาพและส่งเสริมให้มีการรับรู้และใช้ประโยชน์จากดัชนีสันติภาพในวงกว้าง เพื่อให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจมุมมองของสันติภาพ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงด้านสันติภาพที่เกิดขึ้นจริงในสังคม อันจะนำไปสู่การเสริมสร้าง และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ดีขึ้น โดยรัฐบาล เอกชน นักวิชาการ ตลอดจนผู้นำทางปัญญาทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ควรสร้างการมีส่วนร่วมในการนิยาม ความหมายของสันติภาพอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน ในการได้มาซึ่งความจริงของปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศ อีกทั้ง เผยแพร่ดัชนีในภาพรวม และระดับจังหวัด ให้ประชาชนได้รับรู้ ส่งเสริมให้เกิดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากดัชนีสันติภาพ และมีการวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาให้กับดัชนีให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการกำหนดนโยบาย

ข้อเสนอแนะที่ 5 ควรมีการทบทวน เพิ่มเติมการศึกษาแนวคิดและตัวชี้วัดใหม่ๆ ด้วยการเพิ่มแนวคิดและตัวชี้วัดอื่นๆ เข้าไปในการวัดระดับสันติภาพครั้งต่อไป เช่น แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ covid-19 ภัยพิบัติ ที่กระทบต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ โดยอาจศึกษาตัวชี้วัดเพิ่มเติม ในด้านโรคระบาด ภัยพิบัติ ตัวชี้วัดด้านความยุติธรรม ตัวชี้วัดด้านสิทธิมนุษยชนบางตัว ตัวชี้วัดที่เป็นเรื่องในจิตใจ เช่น การมีความสุขในชีวิต นอกจากการทบทวนตัวชี้วัดแล้ว ยังรวมถึงการทบทวนข้อมูลสถิติที่ใช้ และข้อคำถามที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถาม โดยปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด เช่น ด้านความเหลื่อมล้ำ เพื่อความเข้าใจความเหลื่อมล้ำมากยิ่งขึ้น ควรศึกษาจากหลายมิติและบริบททางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการวัดระดับความเหลื่อมล้ำควรวัดระดับโดยพิจารณาตัวชี้วัดที่หลากหลาย เช่น วัดจากด้านรายได้ ทรัพย์สิน การถือครองปัจจัยการผลิต การเข้าถึงบริการของรัฐ ด้านต่างๆ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การสาธารณสุข การทำงาน กระบวนการยุติธรรม อีกทั้ง โอกาสในการร่วมตัดสินใจในนโยบายของรัฐ การเลื่อนชั้นทางสังคม อายุขัยเฉลี่ย การเลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุแห่งความแตกต่าง นวัตกรรม เป็นต้น โดยการเก็บข้อมูลควรพิจารณาตามความเหมาะสม ทั้งจากการสำรวจความคิดเห็นและจากข้อมูลที่เป็นสถิติ ข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ

Executive Summary

The research report on Thai Peace Index – TPI is intended to 1. Develop indexes and indicators in terms of peace suitable for the context of Thai society, 2. Measure the level of peace in Thai society leading to suggestion in building peace and 3. exchange the research results with stakeholders in order to propel work related to peace. The survey towards explicit knowledge concerning indexes and indicators in terms of both domestic and overseas peace shows that the definition of peace, which is internationally accepted, is based on the principle of non-negative peace and positive peace. In other words, there is no obvious physical violence, but there are systems, mechanisms making the society peaceful and sustainable peace. Apart from the peace mentioned earlier, the inner peace study is ‘understanding that ourselves are important’ and ‘making our minds kind, merciful and sympathetic with others’. These international definitions of peace lead to utilizing the concept in accordance with the context of Thai society including develop the criterion of indicators to be suitable in order to measure the level of peace in Thai society.

This study was the second phase on B.E. 2563 or 2020 (gathered data on B.E. 2562 or 2019) which its phase one had already been conducted on B.E. 2561 or 2018 (gathered data on B.E. 2560 or 2017). This year’s research report was literature reviewed from concepts, theories, and research in relation with the peace index from both Thai and foreign documents as well as listening to suggestions from experts. The indexes and their scoring criteria were clearly and carefully specified and could be measured, leading to additional improvements of indexes for a total of 28 indicators. Furthermore, those indexes were divided into 4 areas according to frames or original components similar to the phase-1 research which were non-physical violence, safety and security in the society, diversity acceptance/non-discrimination/Respect for Human Rights/ and small inequality in the society and fair resource distribution.

This research report created both national and provincial indicators. The data presentation depended on whether or not the provincial data was available in the information which had already been stored. If the data could not identify the provincial information, the national data would be presented. The creation of provincial and national data is different. The method of creating national indexes held to the principles of Organization for Economic Cooperation and Development- OECD (2008) and Ebert and Welsh (2004) which proposed that index creators must pay attention to the meaning of each index’s characteristic. However, putting all of the data together

and calculating overall index's value are not the right academic principle (Adding up apples and oranges), especially in case the total index comes from the total of sub index which are from different sources. In this study, the method of OECD (2008) and Ebert and Welsh (2004) would be used which can be divided into 3 methods comprising the first method – adjusting the data's value in order that its levels can be divided, the second method – Data grouping and dimension reduction by using appropriate statistical tools and the third method – calculating indexes by adjusting the data to be a median. Secondary data would be adjusted (Unit-Free Principal) by using Z-Score value as well as changing the data to be a median (Normalization). Afterwards, classifying the data by applying the Component Analysis Method (Component Analysis: PCA). For the method used for creating provincial indexes, due to the fact that provincial data was not continuous, like an incompletely formed picture, specifying the interval of scores would lead to inexact results. Therefore, before creating indexes, the distribution value would have to be re-evaluated (Probability Density Function: PDF) by using provincial data as a standard for evaluation so as to obtain a complete distribution picture. After that, bring the value gained from the evaluation of distribution to set a criterion for selecting the level of indexes' scores. The evaluation method applied in the study is called Singh-Maddala Distribution which maintains the quality of random variables. And then, collect the results and create Composite Index for those 4 areas.

Data sources consist of statistical information from related agencies who continuously collect the data including the information from nationwide polls collected by National Statistical Office. It is obvious that the data regarding physical violence and diversity acceptance/non-discrimination/Respect for Human Rights are mostly the information gained from surveys. The data with reference to safety and security in the society, inequality in the society and fair resource distribution are mostly from agencies. The used data is composed of the information collected nationally and provincially. Some indicator information can be presented provincially, but the other indicator information was not collected, so it can only be presented nationally. The details as shown in Figure 1:

Figure 1: Sources of Data and the Delicacy Level of Data

P1: Non-Physical Violence	P2: Safety and Security in The Society	P3: Diversity Acceptance/Non-Discrimination/Respect for Human Rights	P4: Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution
<p> P1.1 View towards Violence in The Country </p>	<p> P2.1 The Number of Homicides </p>	<p> P3.1 View towards Accepting those who are Different from normal people to have Social and Political Roles </p>	<p> P4.1 View towards Social Inequality </p>
<p> P1.2 View towards Communal Violence </p>	<p> P2.2 The Number of People in Prison (Per A Hundred Thousand people) </p>	<p> P3.2 View towards Discrimination when Using Services from Governmental Sector </p>	<p> P4.2 Income Inequality </p>
<p> P1.3 View towards Domestic Violence </p>	<p> P2.3 The Number of Police Officers (Per A Hundred Thousand people) </p>	<p> P3.3 View towards Freedom in Political Expression </p>	<p> P4.3 Infrastructure Access </p>
<p> P1.4 The Death Toll from Conflict in the country </p>	<p> P2.4 The Number of Sex Crimes and Assaults </p>	<p> P3.4 View towards Freedom of Mass Media </p>	<p> P4.4 Gap between Poverty </p>

<p>A P1.5 The Impacts of Terrorism N</p>	<p>S P2.5 View towards Feeling of Security/Fear P</p>	<p>S P3.5 View towards Multiculture (Religious Diversity) P</p>	<p>A P4.5 The Inequality in Financial Assets N</p>
	<p>A P2.6 The Number of Domestic Violence Cases N</p>	<p>A P3.6 The Number of Human Trafficking (Per A Hundred Thousand people) N</p>	<p>A P4.6 The Inequality in Land Tenure P</p>
	<p>A P2.7 The Ratio of Suicide P</p>	<p>A P3.7 The Number of Massacres, Abductions, Enforced Disappearances, Detentions as well as Journalist and Human Rights Defender Tortures N</p>	<p>A P4.7 Access to Universal Health Care Coverage P</p>
		<p>A P3.8 The Number of Captives waiting for Sentences in terms of People in Prison P</p>	<p>A P4.8 Further Education in Senior High School P</p>

A - From Agency

S - From Survey

N - Nationally

P - Provincially

Study Conclusion

This research report is based on some indicators from the Institute of Economic and Peace-IEP and some parts from other work which combined in order to accord with the context of Thai society. It shows that the Peace scores of Thailand measured by the Institute of Economic and Peace-IEP and King Prajadhipok's Institute are different in terms of scores and ranks according to the reasons as follows:

1. Peace scores of Thailand conducted by the King Prajadhipok's Institute were measured as per the combination of Negative Peace and Positive Peace, while the report conducted by the Institute of Economic and Peace-IEP divided the global peace measure into 2 parts consisting of one version of Negative Peace report and another version of Positive Peace report. In other words, 2 meanings of Peace measure were separated.

2. Components and numbers of main indexes are different. The national Peace measure of Thailand conducted by the King Prajadhipok's Institute consists the following 4 indicators: 1. Non-Physical Violence, 2. Safety and Security in The Society 3. Diversity Acceptance/Non-Discrimination/Respect for Human Rights and 4. Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution, while the Positive Peace measure conducted by IEP consists of the following 8 indicators: 1. Well-functioning Government 2. Low levels of Corruption 3. Sound Business Environment 4. Equitable Distribution of Resources 5. Acceptance of the rights of others 6. The Free Flow of Information 7. The High Levels of Human Capital 8. The good relationships with Neighbors. Moreover, sub-indexes are also different.

3. Data sources/Data collection methodology – The national and provincial Peace measures of Thailand conducted by the King Prajadhipok's Institute applied the report data from agencies who usually collect the information and from the data collection coming from polls participated by the people from the National Statistical Office, while the Positive Peace measure conducted by the Institute of Economic and Peace-IEP to measure Peace level in each country applied the data already collected by agencies including the data from experts, but did not utilize data from polls.

The study result compared between B.E. 2560 (2017) and B.E. 2562 (2019) in this research subject shows that the level of Peace index in Thailand on B.E. 2560 (2017) amounted to 3.42 points in which its level of Peace index was higher than in B.E. 2562 (2019) amounting to 3.36 points. Regarding the level of indicators of those 4 areas (4Ps), the levels of Peace index on B.E. 2562 (2019) which had more points than the level of Peace index on B.E. 2560 (2017) were P1 - Non-Physical Violence, B.E. 2562 (3.64 points) and B.E. 2560 (3.60 points), and P3 Diversity Acceptance/Non-

Discrimination/Respect for Human Rights, B.E. 2562 (3.38 points) and B.E. 2560 (3.37 points). Besides, the levels of Peace index on B.E. 2562 (2019) which had less points than the level of Peace index on B.E. 2560 (2017) were P2 - Safety and Security in The Society, B.E. 2562 (3.06 points) and B.E. 2560 (3.24 points), and P4 - Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution, B.E. 2562 (3.36 points) and B.E. 2560 (3.48 points) as shown in Table 1.

The Peace indexes of Thai society on B.E. 2562 (2019) which had more peace level points less than B.E. 2560 (2017) were P2 - Safety and Security in The Society, B.E. 2562 (3.06 points) less than B.E. 2560 (3.24 points) and P4 - Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution, B.E. 2562 (3.36 points) less than B.E. 2560 (3.48 points) as shown in Table 1.

Table 1 The Summary of Thailand's Peace Level between B.E. 2562 (2019) and B.E. 2560 (2017)

Indicators	B.E. 2560	B.E. 2562	Effects on Peace Level
P1 - Non-Physical Violence	3.60	3.64	Level of Peace increased
P2 - Safety and Security in The Society	3.24	3.06	Level of Peace decreased
P3 - Diversity Acceptance/Non-Discrimination/Respect for Human Rights	3.37	3.38	Level of Peace increased
P4 - Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution	3.48	3.36	Level of Peace decreased
Overall	3.42	3.36	Level of Peace decreased

According to those 4 indicators, it can be summarized that the indicators gained the most and the least points were:

P1 - Non-Physical Violence: The indicators that gained many points and had good comparative levels of Peace were P1.3 - View towards Domestic Violence (4.75) and P1.4 - The Death Toll from Conflict in the country (Fights in the country) (3.84). The indicator that gained few points and had a poor comparative level of Peace was P1.1 - View towards Violence in The Country (2.67).

P2 - Safety and Security in The Society The indicators that gained many points and had good comparative levels of Peace were P2.1 - The Number of Homicides (3.86) and P2.4 - The Number of Sex Crimes and Assaults (3.61). The indicators that gained few points and had poor comparative levels of Peace were P2.2 - The Number of People in Prison (1.0) and P2.5 - View towards Feeling of Security/Fear (2.96).

P3 - Diversity Acceptance/Non-Discrimination/Respect for Human Rights

The indicators that gained many points and had good comparative levels of Peace were P3.7 - The Number of Massacres, Abductions, Enforced Disappearances, Detentions as well as Journalist and Human Rights Defender Tortures (5.0) and P3.6 - The Number of Human Trafficking (Per A Hundred Thousand people) (4.3). The indicators that gained few points and had poor comparative levels of Peace were P3.1 - View towards Accepting those who are Different from normal people to have Social and Political Roles (1.96) and P3.3 - View towards Freedom in Political Expression (2.73).

P4 - Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution

The indicators that gained few points and had poor comparative levels of Peace were P4.1 - View towards Social Inequality (2.1) and P4.2 - Income Inequality (2.67). The indicators that gained many points and had good comparative levels of Peace were P4.7 - Access to Universal Health Care Coverage (4.88) and P4.4 - Gap between Poverty (4.51).

The Summary towards Levels of Peace Calculation in Provincial Overview

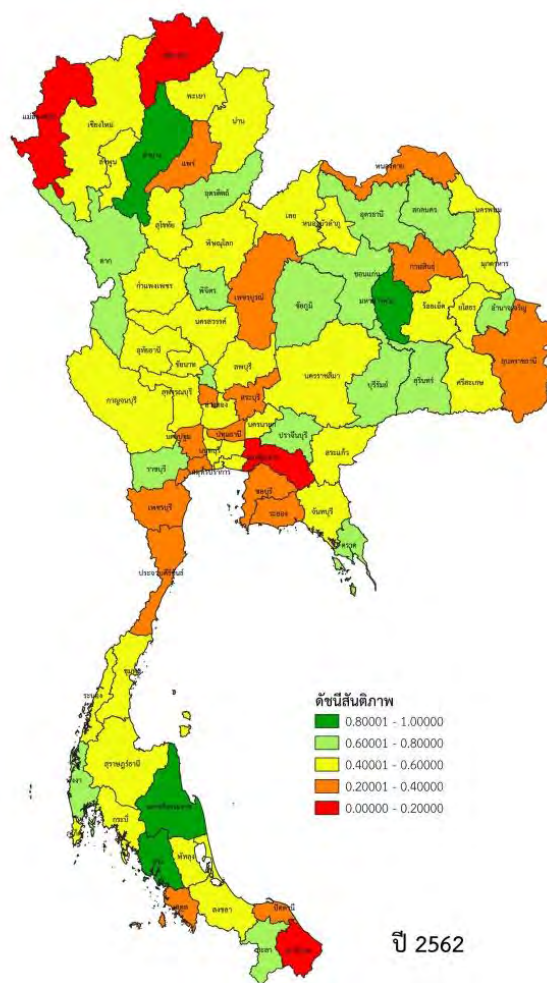
The calculation of Peace levels in the Provincial Overview applied the data from all sub-indexes which covered indexes and 4 areas of Peace indicators in Thai society, consisting of P1 - Non-Physical Violence, P2 - Safety and Security in The Society, P3 - Diversity Acceptance/Non-Discrimination/Respect for Human Rights and P4 - Small Inequality in The Society and Fair Resource Distribution. Provinces can be classified based on 5 groups of Peace Levels as follows: **1. Dark Red Level** – the lowest level of Peace index, **2. Orange Level** - the low level of Peace index, **3. Yellow Level** - the moderate level of Peace index, **4. Light Green Level** - the high level of Peace index and **5. Dark Green Level** - the highest level of Peace index. The details are shown in Figure 2.

When comparing the Peace trends of all 77 Provinces in Thai society between B.E. 2562 (2019) and B.E. 2560 (2017), the results show that provinces classified in the highest level of Peace group were 1. Maha Sarakham, 2. Trang, 3. Lampang and 4. Nakhon Si Thammarat. When exploring each region, it is clear that the Peace levels of Bangkok Metropolitan Region and Eastern Economic Corridor: EEC were moderate to low, in which the details are listed in Table 2.

Table 2 The Overview regarding Peace Level of each Province on B.E. 2562 (2019)

Color	Peace Level	Province
Dark Green	Highest level of Peace	Maha Sarakham, Trang, Lampang and Nakhon Si Thammarat.
Light Green	High level of Peace	Chaiyaphum, Phangnga, Prachin Buri, Trat, Yala, Udon Thani, Phichit, Surin, Amnat Charoen, Bueng Kan, Ratchaburi, Sing Buri, Sakon Nakhon, Tak, Khon Kaen, Uttaradit and Buriram
Yellow	Moderate level of Peace	Phitsanulok, Suphan Buri, Chumphon, Chai Nat, Sukhothai, Nonthaburi, Krabi, Ranong, Phra Nakhon Si Ayutthaya, Phayao, Yasothon, Nan, Songkhla, Chiang Mai, Surat Thani, Nakhon Phanom, Loei, Roi Et, Phuket, Chanthaburi, Nakhon Nayok, Kamphaeng Phet, Si Sa Ket, Kanchanaburi, Lop Buri, Bangkok, Uthai Thani, Samut Prakan, Phatthalung, Lamphun, Nong Bua Lam Phu, Sa Kaeo, Nakhon Ratchasima, Mukdahan and Nakhon Sawan
Orange	Low level of Peace	Kalasin, Nong Khai, Samut Songkhram, Prachuap Khiri Khan, Samut Sakhon, Phrae, Pattani, Phetchabun, Phetchaburi, Chonburi, Saraburi, Ang Thong, Satun, Pathum Thani, Ubon Ratchathani, Rayong and Nakhon Pathom
Dark Red	Lowest level of Peace	Narathiwat, Chiang Rai, Chachoengsao and Mae Hong Son

Figure 4 The Overview regarding Peace Level of each Province on B.E. 2562 (2019)

ดัชนีสันติภาพ – Peace Index

Suggestions from the study

Suggestion 1 Peace Promotion in Areas This study indicated that Peace level of Thailand on B.E. 2562 (2019) were in moderate level including some provinces which could manage better, some provinces were at the same level and the other provinces were worse. This led to the difference in solution on Peace level. Hence, Peace promotion could not only give priority to the overall image since Peace promotion in areas must include suitable methods in which each area is able to evaluate from low sub-indicators. And then, seek for methods for enhancing indexes' scores together.

Suggestion 2 Cooperation and Integration in every sector to propel the Peace indexes of Thailand. Because Peace indexes consist of 28 indicators related to many agencies, cooperation would bring good results such as collaborating with

Ministry of Justice in order to seek for a solution to help improve low-level sub-indexes, working together with several agencies to solve the problem regarding political conflict indicators or cooperating with agencies responsible for developing and eliminating inequality in a society. So, before evaluating the Peace index, there should be a conference or a plan in integration and cooperation from related agencies in order that every agency work together to enhance indexes' scores

Suggestion 3 Mutual Data Integration When storing sets of data with similar characteristics from agencies, a person should remain only one set of data or has a main agency store the data as well as having a ventral agency store data in accordance with Peace indicators of Thai society in order that the stored data and processed indicators can show facts perfectly and more reliably.

Suggestion 4 Data, knowledge and insight Distribution related to meanings and definitions concerning Peace as well as promoting awareness and application from Peace indexes in broader aspects in order that people will realize and understand a perspective of peace and to gain facts about peace occurring in the society. This will lead to reinforcement and better protection against problems happening in the society. Besides, the government, private sectors, researchers as well as local and national intellectual leaders should build engagement in creatively defining the meaning of peace to provide knowledge about facts of problems to people and to explain solutions for families, communities and the country. Apart from that, they should also distribute the overall and provincial indexes for people in order to promote knowledge sharing about the benefits of Peace index and conduct research constantly in order to develop appropriate indexes according to situations and to be applied in policy making.

Suggestion 5 There should be a review and an addition in a study regarding concepts and new indicators. Also, they should include other concepts and indicators in the next Peace Level Measure, for example, concepts related to COVID-19 disaster, having an impact on humans' lives. Moreover, they might study additional indicators in terms of epidemics, disasters, justice, some Human Rights indicators or mental indicators such as happiness in people's lives. Apart from reviewing indicators, there should be a review in used statistic data and questions used in surveys by adapting questions to be in accord with indicators, such as inequality, so as to put it into context. Researchers should study in various dimensions and contexts concerning economy, social, politic. And this inequality level measure should be evaluated based on various indicators such as income, assets, possession of production factors, access to services provided by the government including infrastructures, education, public

health, working, process of judgement as well as opportunities to be a part in making a decision in the government's policy, social promotion, average age, discriminations and innovations. Data collections should be based on suitability from surveys and statistical information and facts.

สารบัญ

บทที่	เรื่อง	หน้า
	คำนำ	ก
	บทสรุปผู้บริหาร	ข
	Executive Summary	ฅ
	ดัชนีคำย่อ	ว
	สารบัญ	ธ
	สารบัญตาราง	บ
	สารบัญภาพ	ย
1	บทนำ	1
	1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 วัตถุประสงค์	3
	1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
	1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2	แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดัชนีและตัวชี้วัดด้านสันติภาพ	6
	2.1 ภาพรวมสันติภาพของสากล	6
	2.2 องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสันติภาพของประเทศ	8
	2.3 องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสันติสุขของต่างประเทศ	23
	2.4 องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับดัชนีสันติภาพในประเทศไทย	36
	2.5 กรอบแนวคิดความรุนแรง 3 ระดับกับตัวชี้วัดด้านสันติภาพ	43
	2.6 แนวคิด นิยาม ความหมาย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านสันติภาพในประเทศไทย	46
3	ระเบียบวิธีวิจัย	104
	3.1 แนวทางในการจัดทำดัชนีระดับประเทศ	104
	3.2 แนวทางในการจัดทำดัชนีในระดับจังหวัด	108
	3.3 การประมาณค่าข้อมูลในกรณีที่ข้อมูลที่มีอยู่ไม่เป็นปัจจุบัน	109
	3.4 การคำนวณดัชนีในภาพรวม	110
	3.5 วิธีการจัดเก็บ และระดับของข้อมูล	111
4	ผลการศึกษาในภาพรวมระดับประเทศ	112

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	เรื่อง	หน้า
	4.1 ผลการคำนวณค่าดัชนี P1. ไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ	112
	4.2 ผลการคำนวณค่าดัชนี P2. ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม	120
	4.3 ผลการคำนวณค่าดัชนี P3. การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน	131
	4.4 ผลการคำนวณค่าดัชนี P4. มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม	143
	4.5 สรุปการคำนวณค่าดัชนีในภาพรวมระดับประเทศ	154
5	ผลการศึกษารายจังหวัด	155
	5.1 สรุปการคำนวณระดับสันติภาพในภาพรวมระดับจังหวัด	155
	5.2 ผลการคำนวณค่าดัชนี P1. ไม่มีความรุนแรงทางกายภาพ	157
	5.3 ผลการคำนวณค่าดัชนี P2. ความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม	163
	5.4 ผลการคำนวณค่าดัชนี P3. การยอมรับความหลากหลาย/การไม่เลือกปฏิบัติ/การเคารพสิทธิมนุษยชน	170
	5.5 ผลการคำนวณค่าดัชนี P4. มีความเหลื่อมล้ำในสังคมน้อยและมีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม	182
6	สรุปผลการศึกษาดัชนีสันติภาพของประเทศไทย	194
	6.1 ภาพรวมของการวิจัย	194
	6.2 การวัดสันติภาพของประเทศไทยจากงานสากลและของประเทศไทย	198
	6.3 สรุปผลภาพรวมดัชนีสันติภาพของประเทศไทย	202
	6.4 สรุปผลภาพรวมระดับสันติภาพในระดับจังหวัด	216
	6.5 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	219
	บรรณานุกรม	221
	ภาคผนวกที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนน คำอธิบายและแหล่งที่มา	244
	ภาคผนวกที่ 2 ประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ จำแนกตามหน่วยงาน	263
	ภาคผนวกที่ 3 ผลการศึกษารายจังหวัด ปี 2560 และ ปี 2562	267
	ประวัติผู้วิจัย	307